

6461 29. Marts 1889 : 3. Beh. af Lovf. om Ulykkestilf, ved Maskiner m. m.

6462

indtil en Arbejderforsikringslov kom i Stånd, og det Standspunkt befinde vi os jo forsaavidt paa endnu. Vi have endnu ikke faaet en Arbejderforsikringslov, men vi skulle have en Lov som denne. Det viste sig jo imidlertid under Sagens Behandling, at man ikke ønskede at gaa ind paa noget Saadant. Jeg fik det Indtryk, at man endogsaa i den Grad modsatte sig det, at Lovens Skjæbne vilde blive afhængig deraf. Det var Udvalgets Mening, saaledes opfattede jeg Sagen, at man ikke vilde indføre nogen videregaaende Erstatningsregel end den ellers gjældende for Arbejdsgiverens Ansvar. Dette Forhold, at dette ikke maatte strække sig videre, end den almindelige Lovgivning vilde føre til, at der ikke maatte pålægges ham noget yderligere, noget nyt Ansvar ved denne Lovgivning. Det tror jeg, saaledes som jeg udtalte ved Sagens 2den Behandling, at man bedre vilde opnaa ved at tie ganske stille, ved slet ikke at sætte noget derom ind i Loven. Men ved 2den Behandling blev vedtaget et Forslag af et æret Medlem, som gaar videre endnu, og hvis Hensigt er den, at man vil forebygge, at Danste Lovs § 19-2 skulde kunne blive brugt til at bygge et Erstatningsansvar paa imod Arbejdsgiveren. Dette var, som man har gjort mig opmærksom paa senere, og jeg forstod det ikke rigtig ved selve Forhandlingen. Meningen med dette Endringsforslag, og det blev jo vedtaget af Thinget, der altsaa forsaavidt accepterede det og hste det i Kulb og Røn. Det, der nu foreligger her i Dag, er kun en Tydeliggjørelse af det, der blev vedtaget ved 2den Behandling. Det er kun det Forsøg paa at udhæve paa en tydeligere og bestemtere Maade, hvad det var, man vilde naae ved det Endringsforslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling. Det, man vilde naae, var altsaa, at der ikke paa § 19-2 i Danste Lov skulde fundes bygges nogen Erstatningsansvar overfor Arbejdsgiveren, men at den Bedkommende, enten det nu var Arbejdsgiveren, hans Bestyrer, Formand eller Tilsynsførende, kun skulde selv heste for sine egne Forseelser, men at Virningen heraf ikke kunde skydes tilbage paa den Arbejdsgiver, der stod bagved, altsaa det, der foreligger i Dag, er ikke andet end Tydeliggjørelsen af det, man vedtog ved 2den Be-

handling. Naar man nu spørger, hvilke Konsekventer der kunne ligge deri, vil jeg sige hertil, at for en Arbejderforsikringslovs Vedkommende, for den Tilstands Vedkommende, som vil opstaa, naar vi faae en Arbejderforsikringslov, vil dette Endringsforslag ingen Konsekventer kunne have. Naar vi nemlig faae en Arbejderforsikringslov, bliver det jo Meningen, at Arbejderen skal have Erstatning, selv om det ikke er noget Menneskes Skyld, at han har lidt Skaden. Han skal have det, som man blandt Jurister kalder „den rent hændelige Skade“ erstattet. Det er jo i det Hele taget Meningen med al Forsikring, ogsaa med Brandforsikring, Kreaturforsikring osv., at Bedkommende skal have al Skade, som i Forhold til ham selv er hændelig, det vil sige, al Skade, som han ikke selv er Skyld i, erstattet. Det er altsaa ogsaa Meningen med Arbejderforsikringsloven, saaledes at dette Forslags Vedtagelse slet ikke vil kunne udøve nogen præjudicerende Virkning med Hensyn til, hvad man maatte komme til ved Forsikringsloven. Eller rettere sagt, der vil ingen Mening være i en Forsikringslov, naar ikke den Regel skal gjælde, at Arbejderen skal have Skade erstattet, hvad enten den kan tilregnes nogen Anden, eller den ikke kan det. Derfor mener jeg, at de, der stemte for det Endringsforslag ved 2den Behandling, og saaledes satte det ind i Loven, ingen Grund have til at træde tilbage deraf forudsat naturligvis, at de vidste, hvad de gjorde, da de stemte for Endringsforslaget til 2den Behandling.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Johansen: Jeg frasalder Ordet.

Schiøth: Det forekommer mig, at den Redaktion, som Udvalget nu i fuldkommen Enighed har leveret ved Endringsforslaget under Nr. 3 om Redaktionen af 1ste Stykke i § 4, er værre end den, som blev vedtaget ved 2den Behandling. Der staar nemlig i Endringsforslagets 2det Punktum „foranstaaende Bestemmelse“ — altsaa den, at de skulle være under umiddelbart og stadigt Tilsyn af en af Forældrene